

Viering Het Veer zondag 23 september 2018

EEN NIEUW BEGIN: Seth en Enos Gen. 4,16-26

Verwelkoming en verontschuldigen

Aan ieder van jullie welkom op de eerste viering van het nieuwe werkjaar waarin we het gaan hebben over Bijbelse figuren die ons nu inspiratie kunnen bieden, voor ons vandaag 'Seth en Enos' (het mensje) uit het boek Genesis hoofdstuk 4 en kort over de film 'Resurrection' van Kristof Hoornaert uit Oostende.

Tijdens de studiedag met Paul De Witte en op de voorgangerssamenkomst van woensdag hebben we getracht ons godsbeeld 'Ik zal er zijn' met elkaar te delen opdat wij het in onze vieringen over dezelfde god zouden hebben.

Wij willen mensen verontschuldigen die er vandaag niet kunnen bij zijn: NN

Wij verwelkomen met plezier nieuwe aanwezigen die met ons willen vieren: NN

Vandaag 23 september is het 5 jaar geleden dat Lia, de dochter van Hilda en Staf, op 46-jarige leeftijd overleden is ten gevolgen van kanker. Mogen we vragen haar hier en nu te herdenken en Gods zegen te vragen voor haar twee zonen Arthur en Anton, haar man Alain, haar zus en broer en de velen die verder moeten zonder haar.

We plaatsen ons onder de hoede van de NAAM
'IK ZAL ER ZIJN',

Als Moeder en Vader, als Zoon en Broeder en als Zusterlijke Geest van leven + ,we steken de Paaskaars aan en zingen:

Openingslied Jij die bent

Ter overweging bij het begin

Gezegende verwondering

Niet het weten,

het willen of kunnen,

geen handen vol zekerheden,

zelfs niet één waarheid

als een monument

kunnen mijn ziel

tot heilige ontroering brengen.

Maar dat het licht

mij elke dag weer toestroomt.

Dat stilte vol grootsheid is.

Dat woorden kunnen ontkiemen,

kracht vinden, geven.

Dat schoonheid

niet alleen van mensen is.

Dat soms, in mijn verlorenheid,
een hand mij zoekt, mij vasthoudt.
Dat ik niet het begin
en niet het einde ben.
Dat er in al wat leven draagt
iets eeuwig is.

Gezegende verwondering.
Er is zoveel
dat mij doet opkijken naar U.
Onzichtbare, ondenkbare.
In al uw verte, rakelings nabije.

“Gezegende Verwondering” uit TGL jaargang 74 nr. 4 2018, Kris Gelaude

Thema van de viering

Een nieuw begin. In het boek Genesis gaat het steeds weer om een verstoring van de harmonie, om een overschrijden van grenzen door mensen (het nalopen van valse goden), met als gevolg vervreemding: tussen God en mens, tussen broers, tussen ouders en kinderen, tussen volkeren. (Vooral als 't kwaad goede mensen treft, zoeken zij vaak radeloos en vergeefs naar een verklaring). De verhalen van Genesis plaatsen het kwaad onder Gods toezicht. Hij blijkt het kwaad zelfs meer dan eens ten goede te keren. Hopelijk kan dit besef het kwaad voor ons hanteerbaarder maken.

Genesis 2-4 vertelt theologische antropologie: zo is de mens, een dubbelzinnig wezen, geheim én raadsel. Met deze mens, en geen andere, wil JHWH geschiedenis maken. En deze geschiedenis verloopt onder het uitroepen van de naam JHWH.

Dit is het op weg gaan. In heel Genesis gaat het om de verwekking- het worden van Israël te midden van de volkeren. Voorafgaande aan die geschiedenis wordt verhalenderwijze gezegd wie de mens is: zoals Abel en Kaïn:

levend voor het aangezicht van God - op de akkergrond - in de relatie met de ander

zichzelf verheffend tot god
de relatie met de broeder verbrekend
zodat hij een dolende zwerver wordt.

Wij zijn altijd op de eerste plaats kind van en lid van een familie met een voorgeschiedenis, dat bepaalt onze identiteit. Ook in de Bijbel worden mensen zo voorgesteld. Een nakomeling van Kaïn zegt tot vrouwen *Voorwaar, een man vermoord ik voor mijn wond, een kind voor mijn schram, want Kaïn wordt zeventvoudig gewroken, maar Lamech zeven en zeventig maal.*

Daartegenover staat de afstammeling van Abel: Enos. En die naam betekent: mensje, schamel en weerloos mensenkind.

Verwekken en baren en namen geven. Een naam heeft een betekenis en houdt vaak een opdracht in.

Voor de mens is zijn naam, zijn identiteit van levensbelang.

We bieden je deze geslachtslijst aan om op een rustig moment te lezen en lezen nu enkel de verzen Gen. 4,25 en 26.

Zo ook in de film, die we hopelijk zullen aanbieden in de loop van het jaar.

In 'Resurrection wordt een geweldpleger opgenomen door iemand die slachtoffer geweest is van geweld en komt zo tot inkeer.

Lezing Gen. 4, 16-26

(vertaling: Van Heusden – Oosterhuis)

*16 Kaïn trok weg van het aangezicht van de ENE (JHWH)
en vestigde zich in het land Nod-Dwaaloord,
ten oosten van Eden.*

*17 Kaïn bekende zijn vrouw,
zij werd zwanger en baarde Henoch.*

*Hij bouwde een stad
en riep de naam van de stad naar zijn zoon: Henoch.*

*18 Aan Henoch werd Irad-Stedeling geboren,
Irad verwekte Mechujaël-Leven,
Mechujaël verwekte Metusaël-Dood,
Metusaël verwekte Lamech.*

*19 Lamech nam zich twee vrouwen,
de naam van de eerste was Ada-Glans,
de naam van de tweede was Zilla-Schaduw.*

*20 Ada baarde Jabal,
hij werd de vader van hen die wonen in tenten en bij de kudde.*

*21 De naam van zijn broeder was Jubal,
hij werd de vader van al die bespelen de harp en de fluit.*

*22 Zilla, ook zij baarde: Tubal-Kaïn, de smid,
brander van koperen en ijzeren dingen.*

De zuster van Tubal-Kaïn was Naima-Liefje.

*23 Lamech sprak tot zijn vrouwen:
Ada en Zilla, hoort mijn stem,
vrouwen van Lamech, knoop mijn spreuk in je oren:
Voorwaar, een man vermoord ik voor mijn wond,
een kind voor mijn schram,*

*24 want Kaïn wordt zevenvoudig gewroken,
maar Lamech zeven en zeventig maal.*

*25 Adam bekende andermaal zijn vrouw, zij baarde een zoon
en riep zijn naam: Set-In plaats van -
want God heeft mij een ander zaad geplant in plaats van Abel,
omdat Kaïn hem heeft vermoord.*

*26 Set, ook hem werd geboren een zoon,
hij riep zijn naam: Enos-Mens.*

Toen voor het eerst riep men de naam ENE (JHWH).

Gen. 4,25-26

En Adam troostte zijn vrouw Eva, die weende om Abel, haar vermoorde zoon. En hij had opnieuw gemeenschap met haar. En zij baarde een zoon en ze riep zijn naam: Set. En die naam betekent: de ingezette. Want, zo dacht ze: ingezet heeft God voor mij een andere nakomeling in de plaats van Abel, de vermoorde onvervangbare broeder.

En ook Set kreeg een zoon, en hij riep zijn naam: Enos. En die naam betekent: mensje, schamel en weerloos mensenkind. En toen begonnen de mensen de naam van de Eeuwige uit te roepen.

Resurrection

Vandaag, ergens in een stad. Torengedebouwen tekenen zich af hoog in de lucht. Plots verschijnt er zwarte rook. Een bomaanslag op een bus. Slachtoffers liggen op straat, sommigen bewegen. Anderen helpen elkaar de gehavende bus uit. Vijftientig jaar later. Twee jonge mannen vechten in een bos op leven en dood. Een van hen vermoordt de ander en dumpst diens lijk in het bos. De dader vlucht in paniek weg, halfnaakt komt hij uit een vijver. Ontredderd legt hij zich buiten het bos neer in het hoge gras. Daar vindt een oude man met zijn hond hem. Hij geeft de ontredderde jongeling onderdak in zijn afgelegen boerderij. Na de aanslag op de stadsbus leeft de oude man als enig overlevende van zijn gezin teruggetrokken in de boerderij midden in de natuur. Hij zorgt er trouw voor zijn dieren en planten. Hij leidt een zeer sober bestaan en put energie uit de stille nabijheid van de weilanden en het nabijgelegen bos. De afwezigheid van mensen maakt hem rustig. De oude man probeert contact met de anonieme jonge man te krijgen, maar dat lukt niet. De jonge moordenaar dwaalt rond in zijn gedachten en gevoelens. De gastvrijheid van de oudere man overmant hem. Beiden communiceren via de stilte en hun dagelijkse handelingen. Alleen de oude man blijft proberen om tot een gesprek te komen. Tevergeefs. Langs de radio hoort de oude man een live verslag over een terroristische aanslag. Dat bericht katapulteert hem terug naar het drama dat zijn leven omgooide. Hij trekt zich terug in zijn slaapkamer waar hij knielt bij het kruisbeeld en het Onze Vader bidt: 'Verlos ons van het kwade'. Na een bezoek van de politie, beseft hij dat hij het kwade in de persoon van de jonge man in zijn huis heeft binnen gehaald. De oude man besluit om de plek van de misdaad in het bos op te zoeken. Wanneer hij terug thuis is, vertelt hij aan de jonge moordenaar dat lang geleden zijn vrouw en zoon omgekomen zijn tijdens een bomaanslag in de stad. Daarna heeft hij zich van de wreedheid, eigen aan de mensenwereld, verwijderd om een teruggetrokken bestaan te leiden, ver weg van de mensenwereld. De jonge moordenaar aanhoort het verhaal, zegt niets, maar schreeuwt met zijn hele wezen zijn verwarde gevoelens uit. De oude man omarmt de ontredderde jonge man. 's Anderendaags stelt de oude man vast dat zijn gast is weggegaan. Kort daarna krijgt hij een telefoon van de gevangenis om te melden dat de jonge moordenaar zichzelf heeft aangegeven. De oude man verlaat zijn boerderij, vergezeld van zijn hond. Hij meldt zich op zijn beurt aan in de gevangenis. Daar neemt hij zijn intrek in een cel. Hij neemt de plaats in van de jonge man. Daar zien ze elkaar terug en omarmen elkaar. Ze hebben geen woorden nodig.

Naar Psalm 8 (Iny Driessen), afwisselend mannen, vrouwen, samen

M. Heer onze Heer, hoe groot bent U!

Uw schoonheid straalt tot de uiteinden van de aarde.

Uit de mond van kinderen klinkt lof voor U,

zo helder dat uw tegenstanders verstommen.

V. Als ik de hemel zie, het werk van uw vingers,

maan en sterren die U een plaats hebt gegeven

wat is de mens, dat U om hem geeft?

Een mensenkind dat U met hem begaan bent?

Nochtans hebt U hem naar uw beeld gemaakt,
hem met zoveel waardigheid en schoonheid bekleed.

S. U hebt hem heel uw schepping in handen gegeven,
alles hebt U hem aan zijn voeten gelegd.
Schapen, runderen, de dieren van het veld,
de vogels in de lucht, de vissen in het water.
Heer onze Heer, hoe groot bent U!
Uw schoonheid straalt tot het uiteinden van de aarde!

Duiding en uitwisseling

Iemand die in de Limburgse mijnstreek bezig is met buurtwerk zegde me deze zomer: veel jongeren hebben geen duidelijke identiteit meer en zitten daar mee in de knoop.

Neveneffect van migratie: ben je dan Belg en /of Marokkaan of Turk...

Neveneffect van nieuw samengestelde gezinnen: wie is mijn vader en moeder.

Neveneffect van secularisatie: wie en wat is voor mij heilig? Waarom ben ik op deze wereld en wat is de zin van het leven?

Om je weg in het leven te maken heb je identiteit nodig, schouders om op te staan, een cultuur van waarden en normen, een spiritualiteit of een geloofstraditie die je voorlopige antwoorden geeft op de vragen naar zin en bestemming. En vervolgens is het aan ieder om keuzes te maken in het leven.

Welnu de Joodse traditie toont de mogelijke keuze: eigenmachtige mens als Kaïn of kleine kwetsbare mensje als Enos en kiest voor het laatste. Daarom is ze tegendraads!

Want spontaan willen we almachtig zijn en verpletteren die ons durven raken." *Voorwaar, een man vermoord ik voor mijn wond, een kind voor mijn schram, want Kaïn wordt zeventvoudig gewroken, maar Lamech zeven en zeventig maal.*

Wij hebben moeite om de medemens te zien als radicaal gelijke. Neiging tot racisme en discriminatie heeft iedereen. In plaats van kwetsbaar mensje willen we liever straffer en groter zijn. Wij mensen hebben last van na-ijver: en willen graag meelopen met de winnaars... en weglopen van de looser.

Ook de leerlingen hadden het er moeilijk mee als Jezus hen zegde dat de mensenzoon maar een kwetsbare mens is, een dienaar die het lijden owv zijn keuzes, niet uit de weg kan gaan..

De bijbel stelt Tgo Lamech de afstammeling van Abel: Enos mensje, schamel en weerloos mensenkind.

En dan volgt : "En toen begonnen de mensen de naam van de Eeuwige uit te roepen."

Wie bewust is van zijn kwetsbaarheid kan open staan voor het wonder van de schepping.

Kan spreken zoals gezegd wordt in psalm 8

"Als ik de hemel zie, het werk van uw vingers, maan en sterren die U een plaats hebt gegeven

wat is de mens, dat U om hem geeft? Een mensenkind dat U met hem begaan bent?

Nochtans hebt U hem naar uw beeld gemaakt, hem met zoveel waardigheid en schoonheid bekleed.

Volgens de bijbel kan een mens bekleed worden met waardigheid en schoonheid als hij zijn plaats kent en in relatie staat tot zijn Schepper.

Dan wordt hem "... heel uw schepping in handen gegeven, alles aan zijn voeten gelegd.

Schapen, runderen, de dieren van het veld, de vogels in de lucht, de vissen in het water."

De bijbel geeft aan hoe een mens gelukkig kan worden, hoe een samenleving kan bloeien in vrede, hoe gerechtigheid tot stand kan komen, en hoe een mens daardoor zin en bezieling in zijn leven kan vinden.

Geen heerser over maar herder, broeder of zuster. Geen volle eigenaar met alle macht, maar behoedzame rentmeester. Noch meester noch knecht, maar dienend medemens. Macht en rijkdom leiden gemakkelijk tot blindheid, zelfgenoegzaamheid, verdrukking en slavernij... Besef dat mensen kwetsbaar zijn en hun weg in het leven vinden doorheen de keuzes die ze maken: studies, beroep waar ze hun talent voor inzetten... wie ze tot uw naaste maken... staat je eigen glorie centraal? Of wil je proberen iets van Gods gelaat, iets van Gods erbarmen te laten verschijnen voor uw naast en voor de mens die in nood is, verwaald of vastgelopen?

Beschouwen we onze talenten en onze rijkdom als een geschenk dat we hebben gekregen om daarmee anderen die minder bedeeld zijn daarvan mee te laten genieten? Of delen we de reflex van onze omgeving: "dit is onze verdienste, hier hebben wij voor gewerkt en wij hebben het recht van iedereen buiten te houden die dat in gevaar kan brengen!" Met het marginaal worden van het christendom in Europa lijkt ook de gastvrijheid in ons continent te verdampen.

In de Bijbelse traditie is de ongenode gast die aan uw deur klopt of die gewond op de weg ligt juist een kans voor beiden, om doorheen hun ontmoeting meer medemens- en meer geheeld te worden.

(De mens een remedie voor de mens zoals R. Moreels schrijft).

Dienstbaar worden aan die kleine medemens kan vanuit een geloof in een God die het opneemt voor kleinen. Mensen kunnen kwaad en lijden verdragen en overleven als ze zich geborgen weten in Gods hand. Wie zich diep bemind voelt met al zijn kleine kanten kan ook onbaatzuchtig naar anderen gaan.

En die onbaatzuchtige liefde kan wie diep gekwetst werd helpen genezen. Zonder kleine goedheid,

zonder herstelgericht werk en verzoening kan het kwaad niet overwonnen worden en zal het zich verder planten van generatie op generatie: van Kain op Lamech. Waar Kain 7x moet gewroken worden is dat al een veelvoud bij Lamech.

De film The Resurrection brengt het verhaal van een broedermoord, waar de ontredderde moordenaar de onbaatzuchtige opvang krijgt van een man die zelf zijn vrouw verloren heeft bij een terreuraanslag en teruggetrokken leeft, kracht puttend uit de natuur en zijn geloof. Hun ontmoeting werkt helend voor beiden... vandaar de titel Resurrection..

De houding van een samenleving tgo de verwaalde, de gevangene, de arme, de vreemdeling, de vluchteling enz... is de graadmeter van de kwaliteit van een samenleving, niet het BNP, niet de prestigieuze gebouwen... of zoals Angela Blanchard zegde bij de viering van 30 jaar Stebo: (the measure of a graet city is not who's their. It's who 's Welcome there!) "De grootheid van een stad hangt niet af van de rijkdom van hen die daar wonen, maar van haar gastvrijheid". Dit kan je ook zeggen van een familie, van een organisatie, van een land....

Uitwisseling:

Wie wenst nog verder aanvulling te geven op de lezing of op mijn commentaar?

Wat is ware kracht? Wat is ware sterkte?

Hoe vinden wij een goede manier van omgaan met kwetsbaarheid en kracht?

aanvulling

'Adam bekende andermaal zijn vrouw, zij baarde een zoon
en riep zijn naam: Set -In plaats van- het ingezette stuk - herstellen

Geloofsbelijdenis 'Ik geloof'

Geen beeld of woord
dat God benoemen kan.

Maar

ik geloof dat Hij de aarde lief heeft.

Ik geloof dat Hij een zieke vogel opraapt.

Ik geloof dat Hij bij kinderen als één van hen is.

Ik geloof dat Hij als moeder ongezien blijft waken.

Ik geloof dat Hij het zwijgen kent van vaders.

Ik geloof dat Hij niet dwingt, niemand iets opdringt.

Ik geloof dat Hij heel vaak een stap opzij zet.

Ik geloof dat Hij de eenvoud zelf is.

Ik geloof dat Hij van schoonheid nooit genoeg krijgt.

Ik geloof dat Hij als vreemde op mijn weg komt.

Ik geloof dat Hij soms ergens zoekt te schuilen.

Ik geloof dat Hij de vreugde niet kan missen.

Ik geloof dat Hij het goede ziet in mensen.

Ik geloof dat Hij niets liever wil dan tranen drogen.

Ik geloof dat Hij soms sprakeloos naast mij zit.

Ik geloof dat Hij zich thuis voelt in de stilte.

Ik geloof dat Hij het leven koestert.

Ik geloof dat Hij met elk van ons blijft meegaan.

Ik geloof dat Hij zal wachten,

met de liefsten der geliefden,

om ons allen te omarmen.

(Kris Gelaude)

Een streepje muziek, uitleg bij de tafel, tafel klaarmaken en collectemandie.

Voorbeden, telkens zingen we

25* Bonum est confidere

Bo-num est con-fi-de-re in Do-mi-no, bo-num spe-ra-re in Do-mi-no.

Het is goed bij de Heer te schuilen en op Hem te hopen.

© Ateliers et Presses de Taizé/Communauté de Taizé, Frankrijk; muziek: Jacques Berthier

- Om mildheid
in ons oordeel over mensen.
Dat wij leren wachten met spreken
en op de eerste plaats leren luisteren.
Dat we niet aanrekenen wat voorbij is
maar het goede bevestigen.
Dat wij nieuwe kansen durven geven
en blijven geloven dat verandering mogelijk is.
Laat ons bidden.
- Om helderheid bidden wij,
in onze kijk op de wereld.
Dat wij zien waar rechtvaardigheid gebeurt
en solidariteit groeikansen krijgt.
Dat wij kritische burgers blijven
die valse goden durven zien en benoemen
dat we weerwerk bieden.
Laat ons bidden.
- Om durf om te doen wat ons te doen staat als mondige burgers.
Om moed voor politieke leiders en verantwoordelijken om het algemeen belang en
vooral het belang van de armen niet uit het oog te verliezen.
Dat zij tegen alle economische en politieke druk in
beleidskeuzes maken die recht doen aan iedereen.
Dat ze blijven kiezen voor vreedzame op te komen voor de belangen van de burgers
die hen verkiezen en constructief omgaan met tegenstrevers ook in deze
verkiezingsperiode. Laat ons bidden.
- Om volgehouden inzet,
Dat wij ons engagement voor een betere wereld niet opgeven en niet ontmoedigd
worden.
Dat we open staan en leren van onze verschillen,
dat wij door contact en ontmoeting
in de 'vreemde' of de 'ander' een medemens zien,
een bondgenoot, op weg naar een diverse en
solidaire samenleving. Laat ons bidden.

Het grote dankgebed

Nu de tafel klaar is kunnen we het grote lof- en dankgebed met het koor en de voorgangers samen zingen.

'Die naar mens'lijke gewoonte', na strofe 4

Tot zijn gedachtenis nemen wij
dit brood
en breken het voor elkaar,
om goed te weten
wat ons te wachten staat
wij leven Hem achterna.
Tot zijn gedachtenis nemen wij
deze wijn

en drinken hem met elkaar
om goed te weten
wat ons te wachten staat
wij leven Hem achterna.

Onze Vader (Het Aramese Jezus-gebed)

Aramees was de taal die Jezus sprak. Je mag op goede gronden veronderstellen dat de Aramese versie van het Jezus-gebed dichter bij het oorspronkelijk door Jezus uitgesproken gebed staat dan het 'Onze Vader', zoals dat overgeleverd is in de kerkelijke traditie. God, als bron van alle zijn, is hier dus niet in de hemel, zoals in het kerkelijk 'Onze Vader' maar in het hart van de mens, het kenmerk bij uitstek van de gnostische christendom uit de eerste eeuwen. Als we in ons hart geraakt worden door wat ons in het hier en nu omringt, zowel de natuur, de kosmos als de medemens, dan is dat een intieme ontmoeting met het alomtegenwoordige goddelijke.

Dit Jezus-gebed benadrukt de oorspronkelijke eenheid tussen God en de mens, en het wil die eenheid bevestigen, of herstellen waar die verstoord is geraakt. (vertaling Bram Moerland)

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert,
ik geef u een naam opdat ik u een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel uw licht in mij - maak het nuttig.
Vestig uw rijk van eenheid nu,
uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Schenk ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit u wordt geboren:
de alwerkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Zodra we het Onze Vader gebeden hebben geven we elkaar de vrede.

Brood delen, muziek

Als we vandaag in Jezus naam hier samen zijn betekent dit dat we een wereld willen waar brood zal zijn en waardigheid voor iedereen. In zijn gedachtenis de beker drinken is ijveren voor een nieuw verbond met alle mensen, in de overtuiging dat het kan. Zo bieden we weerwerk aan het rijk van heersers en tirannen, waar het volk verpletterd wordt in de concurrentieslag met elkaar en de planeet vernietigd; dat alles voor de rijkdom van een steeds kleinere minderheid, die nooit genoeg heeft. Laat me besluiten met Oosterhuis die zegt: Eucharistie vieren is kiezen voor de miljoenen slachtoffers van het systeem van het eigenbelang dat onrecht propageert. Geen evidente keuze, maar geloof en werken gaan samen en versterken elkaar, zo wordt nieuwe toekomst

gemaakt door en voor kleine kwetsbare mensen voor wie Hij bereikbaar is en met wie hij meegaat tot het einde der tijden.

Wijn drinken met een heildronk op mensen en wensen.

Slotoverweging en zegen

Moge de weg je zeggen: "volg me maar!"

Moge de ster je zeggen: "richt je stappen op mij!"

Moge de grond je zeggen: "bezaai me!"

Moge het water je zeggen: "drink me!"

Moge het vuur je zeggen: "verwarm je!"

Moge de boom je zeggen: "schuil in mijn schaduw!"

Moge de vrucht je zeggen: "pluk me, eet me!"

En als je de weg kwijtraakt,
je geen vaste grond meer vindt en dreigt te verdrinken,
als het vuur is gedoofd en je kou lijdt in een nacht zonder sterren,
als de bomen kaal zijn en je honger en dorst hebt,
moge dan de Stem je zeggen: "wees niet bang: ik ben er voor jou!"

Slotlied Ankerlied

Herfst...., noten.... "God geeft de noten, wij moeten ze kraken"

Mededelingen

Bronnen:

- Paul De witte, vanuit het Leerhuis en de Studiedag juni 2018
 - De Bijbel Spiritueel Uitgeverij Meinema, Zoetermeer, Uitgeverij Pelckmans, Kapellen
- Onder redactie van Fr. Maas, J. Maas en Kl. Spronk
- film Resurrection van Kristof Hoornaer, Men(s)tis – Sylvain De Bleeckere,